

תת"ע 6596/10/22 - רועי פרץ נגד מדינת ישראל המתמחה אסיל זיאדה

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תתע"א 6596-10-22 מדינת ישראל נ' פרץ
תיק חיצוני: 20251066351

בפני	כבוד השופט שי שלהבת
מבקש	רועי פרץ ע"י ב"כ יצחק נתן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל ע"י המתמחה אסיל זיאדה
מעמד. כינוי צד ג'	

החלטה

מונחת בפני בקשה לחישוב תקופת הפסילה שהוטלה על המבקש, אליה מתנגדת המשיבה.

רקע וטענות הצדדים

ביום 7.11.22, ניתן בעניינו של המבקש פסק דין (הכרעת דין+ גזר דין) בעקבות הסדר אליו הגיעו בא כוחו ונציגת המשיבה.

כחלק מההסדר, נפסל רישיון נהיגתו של המבקש לתקופה של שלושה חודשים, בניכוי תקופת המסילה המנהלית אותה ריצה. נקבע כי המבקש יותר פסול עד ליום 15.11.22. כן צוין שרישיונו הופקד במשטרת ישראל ויש לבצע הליך של הפקדה/תצהיר בדבר הפקדה במזכירות בית המשפט. לגבי יתרת תקופת הפסילה בסך 60 יום, ניתן עיכוב ביצוע לתחילת ריצוי הפסילה בפועל עד ללא יאחר מיום 15.2.23. הוסבר "כי יש לבצע הליך של הפקדת רישיון נהיגה במזכירות בית המשפט בהתאם להנחיות המזכירות וכי באם הדבר לא יעשה אזי תקופת הפסילה לא תימנה".

ביום 8.3.23, הוגשה בקשה לחישוב הפסילה, במסגרתה נטען כי רישיון נהיגתו של המבקש, הושאר בתחנת משטרת ישראל וצורך אישור ערוך בכתב יד מאת המשטרה. בהתאם לאמור בבקשה, סבר המבקש כי פסילת רישיון נהיגתו ממשיכה אוטומטית לאחר הפקדת הרישיון במשטרה, לא עודכן בדבר הצורך לבצע הפקדה בבית המשפט בשל טעות אנוש במשרדו של בא כוחו ולא נהג בכל התקופה שממועד הפקדת הרישיון ועד לקבלתו ממשטרת ישראל. לבקשה צורף תיעוד של נסיעות שערך המבקש במונית במהלך התקופה הרלוונטית. לאור כל האמור בבקשה, התבקש בית המשפט על חישוב הפסילה בת שלושת החודשים החל מיום 16.10.22.

ביום 9.3.23, הוריתי למשיבה להגיב לבקשה עד ליום 15.3.23.

משלא נמסרה התגובה, ביקש ב"כ המבקש ביום 16.3.22, ליתן החלטה ולהיעתר לבקשה.

מאוחר יותר באותו יום, התקבלה תגובת המשיבה, בצירוף הסבר ערוך בכתב יד לפיו התגובה לא נסרקה יום לפני כן למערכת נט המשפט בשל תקלה טכנית.

באותו יום מסרתי, כי לאור קבלת התגובה וההסבר בנוגע למועד סריקתה, תינתן החלטה לגופה של הבקשה ותפורסם במערכת נט המשפט.

בתגובתה, הציגה המשיבה את סעיפי פקודת התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה") הרלוונטיים להבנתה לבקשה והפנתה לפסקי דין של בית המשפט העליון, לפיהם הגורם למתן תשובה לבקשות מסוג זה הנו משרד הרישוי. כן הפנתה המשיבה לקביעת המותב בגזר הדין לעניין הפקדת הרישיון ולכך שאף אם לא התייחס המותב מפורשות לשאלת ההפקדה. הרי שהדבר קבוע בהוראות פקודת התעבורה. בנוסף, הפנתה להיותו של המבקש מיוצג ולכך שהיה עליו להפקיד את רישיון הנהיגה בהתאם להוראות החקיקה הרלוונטיות.

ניתוח והחלטה

הוראות החקיקה העיקריות הרלוונטיות לעניינו הן:

סעיף 42 (א) לפקודת התעבורה הקובע כדלקמן:

42. (א) פסילה שהטיל בית משפט מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לפי פקודה זו תחל ביום מתן גזר הדין אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת.

סעיף 61 (א) לפקודת התעבורה לפיו:

61. (א) הורשע בעל רישיון נהיגה על עבירת תעבורה או על עבירה לפי דין אחר הנובעת מנהיגת רכב, או שהוא נפסל מהחזיק רישיון או שהותנו בו תנאים לפי פקודה זו, חייב הוא להמציא את הרישיון לרשות הנקובה בתקנות תוך התקופה שנקבעה בהן.

תקנה 556 (א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), המורה:

556. (א) נפסל בעל רישיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברישיונו, ימציא בעל הרישיון את רישיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרישיון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרישיון, תוך התקופה שקבע בית המשפט, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרישיון ובתנאים שקבע בית המשפט.

כמפורט בתגובת המשיבה, פסק הדין המרכזי בסוגיה ניתן על ידי בית המשפט העליון במסגרת **בשפ 9075/12 מוחמד**

ג'אבר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14.4.2014) (להלן: "עניין ג'אבר") במסגרתו נקבעו שני העקרונות המנחים הבאים:

(א) הסמכות לחשב את מניין ימי פסילת רישיון נהיגה על-פי גזר דין מסורה לרשות הרישוי.

(ב) הביקורת השיפוטית על החלטת רשות הרישוי נתונה בידי בית המשפט לעניינים מינהליים.

וכך ציין בית המשפט:

"...ראוי להפקיד את מלאכת חישוב ימי פסילת רישיון הנהיגה בידי רשות הרישוי. גם אין טעם בהליך אזרחי מסורבל של בקשה למתן סעד הצהרתי, ולא בנקיטת הליך חדש בבית משפט השלום לתעבורה. המקום הטבעי הוא כאמור רשות הרישוי, זהו הגורם המקצועי שאצלו מצוי כל החומר הצריך לעניין, גם מומחיות, גם ניסיון.

15 אמור מעתה, כי הסמכות נתונה לרשות הרישוי, וכי נגד החלטתה ניתן להגיש עתירה לבית המשפט לעניינים מינהליים, באשר הוא מוסמך לפי סעיף 14(א) לתוספת הראשונה לחוק בתי משפט לעניינים מינהליים, התש"ס-2000, לדון ב"החלטה של רשות לפי פקודת התעבורה, לרבות החלטה בעניין רישוי... של נהגים".

פסק דין נוסף, אשר צוין אף הוא על ידי המשיבה ורלוונטי לענייננו ניתן **בעפ 7323/19 אחמד אבו שריפה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.2.2020), שדן בטענה לפיה קיים הבדל בין בקשות בעלות אופי טכני ובין בקשות בעלות אופי מהותי, בכל הקשור למניין תקופת פסילת רישיון נהיגה:

"בהליך שלפנינו ביקש המערער להבחין בין בקשה ל"חישוב פסילה", שלטענתו עניינה בחישוב מתמטי וטכני של ימי הפסילה, לבין בקשה ל"הכרה בפסילה", שעניינה בהכרה בפסילה מבחינה "מהותית", כפי שהתבקש בעניינו. לשיטתו של המערער, יש לקבוע כי בקשה מהסוג השני, הדורשת בירור עובדתי, מסורה לסמכותו של בית המשפט ולא לרשות הרישוי. אבהיר כי אין יסוד להבחנה שכזו, בהינתן שגם בעניין ג'אבר דובר על הכרה בפסילה מבחינה "מהותית", לאחר שלא הופקד רישיון נהיגה או תצהיר תחתיו (ראו שם, בפסקה 4: "ביום 5.11.2012 הגיש העורר בקשה דחופה לחישוב מניין ימי פסילת רישיון הנהיגה, ובגדרה ביקש לקבוע 'כי יש לראות את תקופת הפסילה... כאילו רוצתה...'"), ההדגשה במקור. יצוין כי בשונה מענייננו, בעניין ג'אבר נטען שהרישיון נמסר למשטרה ולכן לא הופקד).

בהתאם לאמור בפסקי הדין האמורים, הרי שמותב זה אינו האכסניה לבקשת חישוב הפסילה ועליה להיות מופנית לרשות הרישוי.

עוד יצוין כי אף לגופה של הבקשה, איני בטוח שזכאי המבקש לסעד המבוקש בה וזאת לאור קביעת בית המשפט העליון במסגרת **רעפ 7793/15 יעקב נג'אר נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו, 19.11.2015)

"אך גם אם אניח, לטובת המבקש, כי לא הובאה לידיעתו חובתו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט לתעבורה, אין די בכך, לטעמי, כדי להסיר את אחריותו של המבקש ל"טעות" שנגרמה. תקנה 556(א) לתקנות התעבורה קובעת במפורש, כי על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה שלו למזכירות בית המשפט "מיד לאחר שהודע לו על הפסילה". לכך מצטרפת גם לשונו של גזר הדין של בית המשפט לתעבורה, לפיו "בית המשפט מסביר [למבקש] כי

עליו להפקיד את רישיונו [...] במזכירות בית המשפט", גזר דין בו, לכל הפחות, היה על המבקש לעיין. משאלה הם פני הדברים, טרונייתו של המבקש בנוגע ל"טעותם" של עורכי דינו אינה יכולה לסייע לו, ואין לו, בהקשר לכך, אלא להלין על עצמו."

יודגש כי אין באמור בהחלטתי בכדי להטיל ספק בדבריו של המבקש באמצעות בא כוחו ובקשיים שיתכן ונגרמו לו.

לאור כל האמור לעיל, נדחית הבקשה לחישוב ימי הפסילה. בפני המבקש ובא כוחו פתוחה הדרך להגשת הבקשה לרשות הרישוי.

זכות ערר כדין

ניתנה היום, כ"ח אדר תשפ"ג, 21 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.